

توانایی تکنیک های زمین آمار و پدودایورسیتی برای تعیین میزان تنوع و تکامل لنداسکیپ خاک های مرکزی ایران

خالد زائری^{1*}، نورآیر تومانیان²، صادق حزباوی³، پگاه یونسی زاده⁴

1- کارشناس فضای سبز شهرداری هویزه Email: kh.zaeri@gmail.com

2- استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی استان اصفهان Email: norairtoomanian@gmail.com

3 - سازمان پارک ها و فضای سبز شهرداری اهواز

4- کارشناس ارشد خاکشناسی دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات خوزستان

چکیده :

ضرورت شناخت دینامیسم چشم انداز خاک (سیمای زمین) و ناهمگونی خاک برای تفسیر تغییرات پیچیده اجزاء محیطی اکوسیستم زیستی به طور وسیعی در حال افزایش است. برای آنالیز کمی و تفسیر فاکتورهای موثر بر تغییرات چشم انداز خاک تکنیک های متفاوتی مورد نیاز می باشد. تکنیکی که اخیراً برای محاسبه تنوع و تکامل خاک ها ارائه گردیده است پدودایورسیتی می باشد. انتظاری که از مفهوم پدودایورسیتی می رود، درک ساختار مکانی (وابستگی مکانی) تغییرات متغیرهای خاک، پیچیدگی و توزیع الگوهای تکرار پذیر پدیده های خاک، می باشد. از این نقطه نظر و با توجه به تعریف کاربردی که از مفاهیم تکنیک های تفسیر کننده جغرافیایی خاک ها (پدودایورسیتی و زمین آمار) به عمل می آید، هیچ اختلافی بین مفاهیم این دو تکنیک کمی وجود ندارد. هدف از مطالعه حاضر بررسی توانایی هر یک از روشهای زمین آمار و پدودایورسیتی در تعیین میزان تنوع و تکامل خاکها می باشد. برای اجرا این مطالعه 120 پروفیل در منطقه مطالعه حفر و تشریح گردید و در نهایت 9 سری خاک در منطقه شناسایی شد جهت مقایسه تنوع خاک ها در سریهای تشخیص شده از دو روش میانباب شاخص که تکنیکی از تکنیک های زمین آمار می باشد و شاخص آنتروپی شانون که شاخص محاسبه پدودایورسیتی می باشد استفاده شد. و در نهایت مشخص شد که میزان تنوع محاسبه شده به وسیله واریوگرام تهیه شده در روش میانباب شاخص برای سری خاکی که بیشترین تنوع را دارا بوده هماهنگ با تنوع

محاسبه شده به وسیله شاخص پدودایورسیتی می باشد در این صورت بر خلاف نظر سالدانا و ایبانز به این نتیجه می رسیم که زمین آمار و پدودایورسیتی دو تکنیکی هستند که دارای مفهوم یکسان اما کارکرد مختلف می باشند.

کلمات کلیدی : پدودایورسیتی ، زمین آمار ، تنوع خاک ، تکامل خاک